

RIKSREVISIONEN

Datum: 2023-11-29

Sara Monaco
Ange avdelning

Intervju KTH3

230113

Vicerektor internationella relationer, rådgivare forskningsetik och exportkontroll,
koordinator för forskningsdata

Från RiR: Jens Pettersson, Sara Monaco, Ludvig Stendahl, Josefine Olsson

A: Min uppgift är att arbeta för att vi ska ha goda relationer studentutbyten, forskningsprojekt – bygga relationer med partneruniversitet, studentrekrytering. Europanätverk, allianserna, nordiska nätverk, försöker hålla ihop det.

Både utbildning och forskning?

Ja båda, men forskningen lever mer själv, jag kan inte påverka forskningen på samma sätt som studentrekryteringen, utbyten, gemensamma utbildningsprogram, dubbla examina.

B: jag är på forskningsstödet, i forskningsfinansieringsgruppen. Jag och en kollega delar på en heltidstjänst exporthandläggare. En halv tjänst var. Jag håller också på med forskningsetik. Som handläggare försöker jag hitta projekt. Vi har system på forskningsfinansiering som hanterar ffa EU-projekt och lite större pengar. Vi har handläggare, som spindeln-i-nätet-rollen, de är fortbildade i att fånga upp avancerad teknik, eller med vissa länder som är mer känsliga. Men ffa vad projekten handlar om. Då rapporterar de till oss – det här kan vara ngt. Kanske står "flyg" i titeln. Då får vi kolla på det. Kontakta forskare, prata med dem, informera. Ofta ganska låga risker men just publiceringen av information är ett jätteproblem för oss eftersom bestämmelserna inte riktigt rimmar med hur forskning går till. Där behövs det mycket info, intuitivt om man säger att man inte får publicera sina forskningsresultat. Mycket prata, sitta och kolla, försöka förstå, jämföra mot regelverkets listor som är ganska omfattande.

C: Mina kollegor på biblioteket som håller på med publiceringsfrågor...

B: Medvetandegöra i organisationen, så enormt komplicerad lagstiftning. Är det avancerad teknik på KTH, då kan ni kolla lite med oss innan ni publicerar eller

inleder samarbete. Nyligen har vi kommit närmare A:s område med internationella samarbeten. Nu är det aktuellt med det som var i tidningen igår, med Kinasamarbeten med studenter och doktorander. Vi ska screena nästa vecka.

När du säger screena, vad menar du då?

Kolla igenom vad för sorts teknik som det handlar om. Utifrån det kan man anta att det utbyts information om den här tekniken med de parterna. Då måste man kolla parterna. Är de sanktionerade, är de riskfyllda på annat sätt. Ofta öppna källor, man googlar. Vi har program som kollar igenom sanktioner för vissa parter, man söker på en part och kollar om de är sanktionerade. Nu är det handelskrig mellan Kina och USA.

Hur ofta gör ni bakgrundskontroller på internationella samarbetspartners?

Just det här KTH CSC gör vi regelbundet. Den öppna informationen måste också tolkas. Därför för vi en diskussion hela tiden.

A: Med CSC en process för att uppfylla alla regelverk som finns. Skanska, motparten. Processen i sig går ut på att man redan ett år i förväg går ut med projektförslag som ska godkännas av skolledningarna, eller institutionsledningarna. Sen kan man gå ut och annonsera de här projekten, då får man in ansökningar från personer. Finns viss bakgrundskontroll varifrån man kommer och liknande. Nästa steg kan man gå ut med inbjudningsbrev för att få komma hit. Det är den processen. Bitr UD och jag har börjat jobba med var vi effektivast kommer in i de olika faserna. Inte så lätt i spretig verksamhet. Internationell forskning är positivt i sig, vi kan inte säga ngt annat. Då kan vi lägga ned Sverige. Men gäller att det bedrivs på ett sätt som fungerar väl. Som vi kan stå för. Hela det här arbetet syftar till det. Studenter som kommer internationellt är viktigt. Forskningsprojekt... Viktigt att få tidiga signaler. Om man driver projekten för långt kan man förlora både anseende, relationer, samarbeten där man vill ha dem kvar. Vi försöker hitta en form för att göra det på rätt sätt. Inte jättelätt!

Hur är arbetet formaliserat med de här bakgrundskontrollerna och checkerna?

A: **Formaliseringen** är att vi tittar på varifrån studenterna kommer. Vi registrerar aldrig nationalitet, viktigt komma ihåg den regeln. Vi har ingen aning om vilken nationalitet våra medarbetare har. Det har vi inte rätt till.

Men ni har hemadress?

Ja vi kan gissa, men vi kan aldrig veta säkert. Tänk t.ex. om du har en student som kommer från X. Nationalitet på den kan du inte veta, vi har ett förutbildningsland, det vet vi. Viktigt att vi är tydliga. Kollar vilket förutbildningsuniversitet har de. I det här fallet med CSC, då vet vi att det är kineser, för det är en kinesisk organisation. Men i andra sammanhang kan vi inte göra det. Vi försöker kolla i möjligaste mån.

Vem gör de här kontrollerna?

Det har vi vår process. Internationella relationer, den här avdelningen som har en sån process. Är det vanliga doktorander som kommer till institutionerna direkt, inte via det här programmet. Då är det ofta skolorna som gör den granskningen.

B: Till mig kommer, ang att stoppa, spontana förfrågningar från forskare, "jag har fått det här erbjudandet från det här landet. Är det ok"? Då kollar jag lite och ger information. Om jag pekar på den här risken, den här finansieringen i kombination med det här universitetet och ämnet, innebär en risk. De brukar de backa. Inte mitt beslut utan forskaren själv. Vicerektor för forskning, som precis slutat. Hon har också gått in och rekommenderat att det inte ska hända.

A: Den processen fungerar ganska bra för där har ni ju gjort ett arbete. Hon har godkänt eller inte godkänt. Om hon kört fast har vi pratat. Vissa relationer är ganska finkänsliga. Är det här nåt vi ska gå vidare med eller inte.

Finns den här processen som du beskriver dokumenterad hur det ska göras eller tas det lite på...?

A: Det finns strukturerad. Den finns nog beskriven på hemsidorna men jag vet faktiskt inte var. Jag hamnar aldrig nere på hemsidan. Den bör finnas tydlig för våra handledare, forskarna som ska söka doktorander.

B: Ja CSC har ju en speciell handläggare, det är bara att fråga.

Gjorde inte den här extra screeningen innan?

B: inte just exportkontroll. Har att göra med att Sverige har ny lagstiftning sedan 1 aug eller sept där de har extremt bred skrivning om relationen mellan att sprida info och risken att det kan hamna i massförstörelseanvändning. Kan det här användas ngn gång i framtiden, om 200 år... vi gör mycket forskning om energieffektivisering på kretsar, kan ju användas för att få en missil att flyga lite längre, inte vet jag. Vi hade ett ärende inne på ISP för att testa vad det betyder. Vi har inte fått svar än. Informellt har vi nog fått att det är ok. Kina är ett kärnvapenland, då måste vi ha koll.

A: eg är det ganska lätt när det gäller massförstörelsevapen, jämfört med mycket annat.

B: EU:s reglering är lättare att följa där man ska ha rimligt skäl att tro att det skulle användas. Men den svenska formuleringen där tog man i när det gäller bredden. Blev svårare att förstå.

Hur länge har ni haft fokus på exportkontroll?

B: Min roll är äldre än jag varit här. Jag kom 2020, det var tillsyn 2019 ISP: Skandal 2015 om exportkontroll. Man ser handlingar tillbaka till 2015 ungefär.

B: Då fick man upp intresset. Fungerande verksamhet nåt år senare. 2019 var ISP ganska nöjda. Vi fick lite bakläxa som vi rättade till 2021.

Rutinerna ganska nya?

Ja riktlinjerna nya, för att ISP krävde omgörning. Nu är de i den centrala kanalen. Ser mer formellt riktigt ut. Förut bara forskning, nu hela verksamheten.

Vi återkommer om exportkontroll. Hur kommer ni kontakt med informationssäkerhet i era roller?

A: Jag kommer nästan aldrig i kontakt direkt. Det enda är typ undvika att släpa med sig datorer. Den frågan har ju vuxit. Vi är på väg in i förbättring. Se till att man har rätt grejer med sig när man är ute och reser på fel ställen.

C: Där har jag pratat med CISO och it-säk. Kanske akututtryckning, men han vill ju gärna ha extra säkra datorer för ledningen.

A: Jag tar inte med mig mina telefoner, kanske min dator... men det är ett embryo, vi har inte alls fått upp den kulturen. Vi kan komma tillbaka till ordet kultur sen om ni vill. Jätteviktigt.

B: eftersom jag håller på med forskningsetik och etikprovning är det känsliga personuppgifter. Hjälpa med det. Sen har C och forskningsdatagruppen och dataskyddsombudet, vi bollar lite i olika roller om det är svårt. Jag sitter och bedömer nästan varje dag. Om man ställer den här frågan är det risk att man får in känsliga personuppgifter? Exportkontrollbiten hamnar mer om riskbedömningar, ofta är det risk. Man måste ändå prata med varandra. Det är reglerat. Är det vardagssamtal, exportkontroll. Kulturbiten och fortbildningen vad man ska prata om eller inte är nog den enda utvägen för att få till ett bra dataskydd som håller hela vägen. Sen litar jag på it-tekniken att den funkar.

C: vi har ett väldigt bra samarbete, bollar ärenden väldigt ofta mellan varandra.

I styrdokumentet beslutanderätt exportkontroll. Där står att både rektor och vicerektor för forskning, exportkontroll, skolchefer, skolans koordinator för exportkontroll, personer inom skolor och personal vid det gemensamma verksamhetsstödet på rektors kansli har uppgifter eller beslutanderätt i frågor om exportkontroll. Hur arbetar ni tillsammans, det är väldigt många personer....?

B: Exportkontrollfunktionen, det är jag och Jenny Karlsson. Vi screenar och gör grovjobbet, vi kan lagstiftningen och de adm rutinerna. Vicerektor för forskning har beslutsbefogenhet vad gäller krigsmateriel och artikel 4 massförstörelsevapen. Måste ligga högre än skolchef. Förut låg allt på vicerektor men det kom för långt ifrån. Skolchefer kan prata med prefekterna. Till exempel vad gäller strålsäkerhet och kärnteknik, nu förflyttar vi tillståndsförfarandet till oss och så pratar vi med skolcheferna genom våra digitala signeringar och samtal med prefekterna. Måste vara smidigt. Koordinatorerna...

Är de tillsatta...?

B: Ja ITM har sin egen skolchef som koordinator. Resten har utsett andra.

Har du motparter på skolorna du kan kontakta för samordning?

B: Ja. Vi har rätt lite kontakt med dem. Skolorna signalerade att vi vill helst inte att enorma resurser ska läggas på de här koordinatorena. Deras enda uppdrag hålla koll på försäljning, händer sällan. T.ex. vår ganska superdator, men visade sig inte vara PDA, jag kollade precis. De ska vara ngn slags kanal mellan vad som händer på golvet och skolchef. Så att skolchef har nån att fråga. På SCI hade tex koordinator i uppgift att kolla strålsäkerhetsansökan. Verksamhetsansvariga, forskare, de vi jobbar med. Kursansvariga, kan vara gruppansvariga, avdchefer i adm, resten av personalen. Vi måste göra såna skrivningar. Vi är som en mindre tätort, det som regleras är allt från vardagliga samtal till publikationer och mejl. Vi kan inte realistiskt skriva "rapportera till oss om du tänkte prata med nån om exportkontrollerad info. Läs de här 250 sidorna för att ta reda på vilken info det är." Vi måste lägga ansvaret på verksamhetsansvariga, sen lägga fokus på riskinsatser, sen screena av stora pengar. Visat sig vara ganska effektivt. De som får stora pengar är ju kändisar. Vi försöker alltid vara hjälpsamma. Vi måste veta vad det är. Successivt bygger man upp en medvetenhet i masslagret av personal.

Hur upplever du medvetenheten? Har forskarna koll på vad som förväntas av dem?

B: högsriksmiljö som kärnteknik, det vet de, det är gamla saker för dem väl. Rymd också. Men vaga områden. Elektronik, vad är det här för krets?

A: Vi har 400 energiforskare. Några kanske har koll på saker.

B: Bara för att man forskar om energieffektivisering, eller siter där med sin kiselarkitektur behöver man inte förstå från första början att när jag gör så här är det den här parametern som kommer att övertrasseras. Så vagt.

A: Kanske bra komma in med kulturen här. Vi är i en process. Den går inte så fort som jag hade velat. Vi har exportkontroll, en lagstiftning. Legal office, juridisk kontroll, ekonomisk kontroll. Alla funktioner finns. Kontrollen är effektiv men ger negativa effekter på verksamheten. Det är väldigt viktigt att bygga en kultur där alla medarbetare kan reflektera över de här förhållandena. Ett bra sätt att INTE åstadkomma det är med styrdokument. Policydokument. Ingen som läser. Bara för bisysslor 10 sidor. Knappt skolchefen orkar läsa igenom. Då har vi börjat jobba med ansvarsfull internationalisering. Syftet är att läsa sig reflektera över samarbeten över huvud taget. Vi har tagit fram en 6 sid rapport.

Med Lund och...?

A: Ja med Lund och STINT. Den är enkel i sig. Inte färdig. Men det är en metodik. Där ställer man sig ett antal frågor inför ett samarbete. Är det balanserat? Vem samarbetar jag med? Några är självklara, andra svårare. För att skippa de här långa checklistorna, för de är nästan omöjliga att använda i praktiken. Vi har börjat implementera. Vi började med rektors ledningsgrupp, med fall, hur ska man agera som ledare? Både externa samarbetsprojekt till intern arbetsmiljö. Hur gör vi om vi har 8 personer från samma land på en institution vara 6 är mot en 2 för regimen. Nu har vi inte så men man kan tänka sig. Sen har vi kört på alla skolchefsnivåer, nu är vi nere på institutionsnivåerna. Vi kör uppifrån och ned. Akademin älskar göra nedifrån upp... Men när man ställer frågor sen uppåt ska

man vara beredd och kunna svara. Jag tror att det är en effektivisering. När man kommer till Fredrik är man otroligt mycket mer medveten. Mer positivt än att få en granskning och ett nej. Det är den kultur vi försöker bygga. Vi är 5000 anställda... innan vi har kommit igenom det här. Vi har kommit en bit på väg, folk vet att det finns.

Hur vet ni när ni har en kultur som är tillräcklig?

A: Kultur bygger man, helt plötsligt finns den där. Jag tror inte man kan säga... helt plötsligt finns den där. När folk börjar lita på den.

C: En sådan byggsten är det här uppdraget som vicerektor för forskning har, utbildningar för samverkansledare. Den här modulen för datahantering. Fredrik du har ju det här kring forskningsetik, så finns det IP-hantering.

A: Vi är på väg att ta fram en liknande kurs för, vi är halvvägs, för **ansvarsfullheten**. Som vi kan ge till nybefordrade lektorer, docenter, handledare, i andra sammanhang också. Baserad på webb och

En kurs kring ansvarsfull internationalisering?

A: Ja, liknande...

C: Ja med digitalt material med reflektionsfrågor, få folk att tänka och reflektera över sin praktik snarare än att komma med pekpinnar.

A: Ordet reflektion viktigt. Men inte enkelt, vi är inte färdiga på nåt vis. När vi är igenom det här, fått upp kulturen, då har vi kommit långt.

C: Vi har haft vår kurs 1 ½ år, sedan gått ut till seniora forskare och doktorander. Tanken är att man ska gå igenom materialet och ställa sina frågor och diskutera. Om folk har tid att göra det är väl lite blandat. Blir bra diskussioner

A: Extremt viktigt att rektor och ledning uppifrån poängterar allvaret. Svårt för en enskild forskare eller gruppleddare att ta den rollen. Extremt viktigt. Annars säger alltid nån att det berör inte mig.

Vad ser du för risker när det gäller infosäk i internationalisering, internationella avtal?

A: Vi har inte vansinnigt mycket stora internationella finansieringar?

B: Det är EU.

A: Annars är det inte mycket. Jag tror utmaningen är att hantera den personliga it-säkerheten. Säker dator, telefon, medvetenhet om detta. Tror det är den viktigaste utmaningen. Stora projekt som hanterar data. Mina egna känsla är att man hantera det ganska bra när man sätter upp projekten. De flesta projekt är ju av karaktären att man har ett antal bärbara projekt, man jobbar mot en hårdvara. Den informationssäkerheten är mer den generella på universitetet, den är inte värre än om du jobbar med svenskt företag eller utländskt universitet. Du ska ha samma säkerhet.

*Gör ni några riskanalyser kopplade till era **roller** som exporthandläggare och rådgivare?*

A: Vi har några punkter på vår egen riskanalys...

Den lärosätesövergripande?

A: Ja, som behandlar inte bara infosäk, men också risk för nedvärdering av varumärke risk att vi får in fel personer.

Går det att kontrollera legitimiteten i t ex utländska företag man samverkar med i projekt?

B: Bara om de uttryckligen är sanktionerade. Vi gör en del googlesökningar.

C: Jag vet att vi hjälp en del som kommit med frågor. Vi har databaser med företagsinformation där man lite djupare kan titta på ägarskap. Företagskonstruktioner.

Direktinvesteringsutredningen 2021 nämnde bl.a., samarbetsavtal med utländska aktörer som en form av direktinvestering. Nu kommer det reglering kring hur utländska direktinvesteringar ska göras, hur hanterar ni det i ert arbete?

A: jag vet inte.

B: Jag har pratat med han på ISP som nog kommer bli chef för det. Det där låter intressant. Lät mer som att det var fast egendom det handlade om.

De nämner även forskningsdata som ett sätt för utländska företag att köpa data.

B: Jag förstår rimligheten i det. Forskningsfinansiering där jag sitter kommer ha en viktig roll ser jag. Jag har pratat om att bjuda in honom för att prata med våra jurister.

C: Spontant tänker jag att man måste väga riskerna. För vad händer om man inte har internationell samverkan. Då rekryterar de den kompetensen istället. Då blir vi av med den.

A: Det är det jag sa om balans. Det är kanske ok att man har vissa... så länge man vet att man får lika mycket som man ger. Den reflektionen. Balans i våra samarbeten.

B: Som byråkratnisse vill jag först veta vad ISP vill ha. Vill de ha info från oss när vi ingår de här samarbetena så får de gärna det. Bara att leta upp. Vi har ett rätt bra utvecklat system över alla våra forskningssamarbeten. Vill de ha tillstånd är de rätt jobbiga, men vi får se. Vi har rutinerna. Kanske inte resurserna om det blir en massa arbete.

A: Förutom EU är det ganska begränsat med direktinvesteringar.

B: Horizonpengarna, där är det ofta utländska parter. Vi hade ett som EU godkände med ett universitet i Iran som är sanktionerat av EU. Det är intressant. De fick i efterhand ändra projektet. Sånt händer. Vi är rätt hårt belastade på vår heltidstjänst. Vi har väldigt bra kontakt med ISP.

C: det är en tillsynsmyndighet man får svar från också, till skillnad från andra.

B: Ja och de har förståelse fr att vi har väldigt svårt att kontrollera för vad alla säger på KTH.

A: Ja det är ju universitetets natur.

B: De är inte nöjda men de har förståelse.

Ligger säkerhetsskydd i ngn annan funktion?

B: Jag sitter inte på ngn säkerhetsprövad tjänst. V har pratat med vår konsult som är inne nu. Vi har pratat med vår konsult (tf sākchef) om att säkerhetspröva den här tjänsten eftersom det börjar bli lite krigsmateriel nu, det närmar sig.

C: Det här pratade ju bitr UD om, rekrytering pågår av ordinarie säkerhetsskyddschef.

B: Man ska nog prata med Patrik Lidehäll om man vill veta mer.

Alla samverkansavtal, är ngn av er med och kollar på dessa någon gång?

C: Vi har ju CASE-systemet. avtalsjuristen som ni kommer träffa har full koll.

A: Det är den här ISP-kontrollen, den juridiska kontrollen, sen förhoppningsvis finansiell kontroll också. De finns på plats, och fungerar. Vi hade problem ett tag med juridiska frågeställningar. Problemet var att vi kanske hade olika synsätt på affärsjuridik.

B: Får jag komplettera. Jag håller inte på med säkerhetsskyddade uppgifter. Däremot ser jag forskningsprojekt där det kan genereras eller användas om bakgrundsinformation. De skickar jag till vår konsult (tf sākchef Elias Tapper) och pekar på. Sen får han göra vad han vill.

Finns det ngn förteckning över lärosätets olika internationella avtal?

A: Ja det ligger i CASE.

B: Avtalsjuristerna har ju ambitionen att alla avtal som skrivs på KTH ska gå genom dem. Det är inte 100 procent men blivit mycket bättre.

C: De stora avtalen går via em. Malin har koll.

Om en internationell eller svensk forskare har externa medel och vill placera sitt projekt på KTH. Hur hanterar ni det?

A: Det jag känner till är ERC-anslag. Där har vi tekniskt sett flyttat till KTH och från KTH. Det är inte vanligt, tror inte det är några bekymmer. Men har ingen koll på om man har en forskningsinst som har verksamhet någon annanstans. Det är extremt ovanligt.

B: När vi får ERC-människor är det väldigt hög profil på dem, då går det genom oss.

A: Det är ngn per år.

B: Vi kollar alltid ERC, vi har en policy eftersom det är så mycket pengar. Juridiskt sett. Oavsett om de kommer utifrån eller om vi får dem själva.

Balansen som är viktig att hitta. Många överväganden. Hur ser till man till att utländska eller externa forskare inte hämtar information olovligt från lärosätena?

A: Jag har ingen aning...

C: Det här är en CISO-fråga.

A: Teknisk fråga...

C: Det finns en loggning och övervakning av systemen. Man kan se vem som haft åtkomst till vad och till vilket system.

I ngå läge måste ngn säga vem som ska ha behörighet.

A: Är det prefekten?

Då måste man ju känna till forskningen... Svårt för CISO...

A: Kan ju inte vara för mig heller. Jag sitter så långt ifrån de flesta projekt. Kan tänka mig att det är på projektnivå. Jag kan inte den delegationsordningen.

C: Behörighetshanteringen, X är ju expert. Vet i detalj. Satsat mycket på kontohantering de sista åren. Det jag hört från X. Det finns en kontohantering där man får automatisk behörighet, ex i huset där jag jobbar kommer jag in rent fysiskt. Men jag är inte automatiskt behörig att komma in i alla hus. Jag kommer inte in i kärnteknik t.ex. Det ska jag ju inte göra. Vissa system. Det är beställande chef.

A: man ligger och känner av vem som har tillgång och var man är. Det är ju bra. Men en svårighet om man har en internationell forskare är den mer generella allmänna spridningen av data. Om man har seminarier, den här öppenheten som universitet har. Tillgång och fikasnack. Då blir den polismyndighet om man ska börja spana på varandra. Men den är besvärlig och intressant. Kulturbygget som jag tjuvar om kommer in här.

B: Jag råkar veta att det finns lokala initiativ. Till flygkurserna tar man inte in vem som helst, finns vissa kurser med antagningskrav. Har växt fram mycket på prefekters initiativ.

A: Det finns ju säkerhetsklass på vissa kurser och program. Borde uppdateras. Har vi sagt till andra myndigheter för att den är väldigt fokuserad på massförstörelse. Finns så mycket annat med AI och integritetsliknande. Kanske annat borde vara på listan också. Det är bra, då får frågan extra uppmärksamhet. Tex Migrationsverket och Säpo måste ju veta var de ska leta. Annars blir det ineffektivt.

B: Jag tror det är en central del av vad tf säk.chef håller på och tittar på nu.

A: Vad som bör klassas.

B: det är konsulten som tf säkerhetschef.

A: Jag tror att den förra klassningen gjordes av FOA: Man måste tänka lite till. Måste komma utifrån. Vilka områden ska vara säkerhetsklassade i utbildning och forskningsområden.

Inom exportkontroll, har du koll på var det finns skyddsvärd information?

B: Nej nej! Vi kämpar att hitta riskaktiviteter. Det får ni gärna kritisera oss på men jag ser ingen annan väg. Om vi inte rekryterar en lokalpolis, eller hela Must hit...

A: I arbetet med **ansvarsfull** internationalisering och den utbildningen har vi haft Säpo här. Först ett pass och sedan följt upp med våra egen verksamhet. Första presentationen från Säpo var en halvtimme. Efter att han varit hos oss fem gånger var hans presentation 1 1/2 timme. Då hade han lärt sig så mycket om hur komplex och svår den här världen är. Deras värld är superenkel. Svart eller vit, lagligt eller olagligt. I vår värld. T ex samarbete med CSC. Det är inte olagligt. Nån kanske tycker att det är olämpligt. Det är allt från ljusgrått till mörkgrått. Vår värld är väldigt besvärlig på det sättet.

Det finns ju den här listan med univ i Kina från ASPI. Hur gör man?

A: vi tittar på den listan också. Jag har lärt mig från Norge att det tyvärr finns felaktigheter i de här listorna.

Vad är de stora utmaningarna när det kommer till infosäk?

A: Jag skulle vilja få det här personliga säkerherstänket mycket bättre. Hantera din egen dator, släpa inte med dig datorn. Varför gick datorn så trögt första kvällen i Kina?

B: Jag skulle vilja ha mer resurser och gå ut i verksamheten och prata mer. Med forskare inne i miljöerna. Vi har det som ambition, tror t o m att det står i riktlinjerna. Men vi har tyvärr inte tid, våra företrädare hade inte heller tid. Då känns det osäkert, vad kan man och vad kan man inte. Vi möter en del miljöer där man behöver kunskap

C: Du kommer ju ändå ut när jag och X kör våra DMP-workshops, då kallar vi in dig en stund på slutet.

B: Brukar tas över av GDPR.

Ngt ni vill lägga till?

A: Jättebra att det här görs på ett bra sätt. Det jag är livrädd för, eller livrädd är fel ord... men det är på väg att ske i Norge. Jag pratar med mina norska kollegor. Att man drar de här frågorna så långt i en iver att aldrig göra fel att det blir nästan ohanterbart att verka. Ur en effektivitetsaspekt måste man hitta balansen. Man kan behöva tydliga riktlinjer för några saker men måste lita på systemet och människorna. Annars kan det lägga lock på som är tungt.

Motsvarande SUHF i Norge som du pratar med?

A: Nej min kollega på NTNU i Trondheim. Och Olle Petter på KI. Vi måste behålla den positiva delen av det hela så att vi gör rätt snarare än undvika att göra fel.

Då är det viktigt att alla vet vad som är rätt...

A: Med 5000 anställda som kommer från olika håll. Man måste bygga den förmågan, inget man skriver på ett papper – så här ska du göra. Känns bra för den som är chef. Då måste man få upp den här kulturen och få det här i mål. Det är min förhoppning.

Fredrik, hade du nåt tillägg?

Nej, lättare att skicka kompletterande frågor.